

November fra det medicinske Selskab i Voronez. Paa den almindelige Lægekongres i Kiew blev den 25. April 1897 vedtaget en Adresse til Czaren om Afskaffelse af al Legemsstraf. Kort sagt, der er en Bevægelse gennem hele det russiske Samfund fra alt, hvad der duer, mod Legemsstraffen. Fra 25 Guvernementer har Semstvoerne indgivet Adresser om Afskaffelse af al Legemsstraf. Det er ikke alene disse medicinske og humanitære Selskaber. denne Bevægelse kommer fra, det er ogsaa fra Pressen, den administrative, den medicinale, ja den gejstlige og den militære, at der vedligeholdes en Bevægelse for at faa al Legemsstraf afskaffet. Denne Bevægelse har dybe Rødder i den russiske Adel, der repræsenterer for en stor Del det gode i Bevægelsen i Rusland. Den fremkommer fra saadanne Mænd som Generalguvernøren for Stepperne, Taube, og Generalguvernøren for Turkestan, Krawski. Der er fra dem indkommet Indstillinger til Regeringen om det samme. Der er altsaa ved en fortsat Kulturbevægelse indkommet Andragender til Czaren.

Endelig blev da ved et Reskript af 11. August 1904 al Legemsstraf afskaffet i de her nævnte fire Tilfælde. Den blev navnlig afskaffet overfor Bønder. Der er derfor ikke nogen Modstrid mellem det, jeg har nævnt, der er den fuldeste Sammenhæng. Det er en Udvikling, der er foregaaet. I 1845 afskaffede man det mest brutale Redskab, i 1863 afskaffede man i almindelige Straffesager det derefter indførte Redskab. I 1904 afskaffede man al Legemsstraf i de allerfleste Forhold, navnlig da paa Bønderne.

Som det synes, ynder den højtærede Justitsminister ikke, at der fremsættes Oplysninger fra Rusland, men den øvrige Verden skal ikke se bort fra, hvad der i denne Henseende foregaar i Rusland. Det er en under haarde Forhold ført Kulturkamp, og de af os, der leve længe nok dertil, ville uden Tvivl komme til at se meget fra Rusland, som vil belære den øvrige Verden, naar en Gang Kulturbevægelsen der har faaet Bugt med Pryglens Bærere der og med Bærerne af det, som lægger Baand paa en fri og god Udvikling. Den højtærede Minister vilde hellere pege mod England. Men hvad han der har anført, var rigtignok af saare liden Vægt, og hvad der er ytret i Dag herimod, fritager mig for at imødegaa Ministeren her. Men saa nævnte den højtærede Minister Amerika og fremdrog der et Budskab fra Præsident Roosevelt, som den højt-

ærede Minister har fundet Anledning til at tilstille Landstingets Udvalg en Meddelelse om. Jeg tillader mig at sige angaaende dette Budskab, at Præsidenten i Amerika har en dobbelt Stilling som Statsoverhoved, enten som styrende og administrerende eller som tilkendegivende en Mening, hvilket han efter sin Stilling kan gøre der langt friere end noget andet Statsoverhoved. Han udsteder Budskaber af og til, hvori han tilkendegiver Meninger angaaende Lovgivningsspørgsmaal i de enkelte Stater, som han slet ikke er Herre over. De forenede Staters Præsidents ejendommelige Stilling tillader ham dette, og han benytter det med den Frihed, han har, og af og til paa en saadan Maade, at han ikke lægger Baand paa en øjeblikkelig Stemning. Naar han her i et Budskab, som den højtærede Minister har gjort Landstingsudvalget bekendt med, har udtalt noget om Pryglestraffen, tillader jeg mig at sige, at selve de Ord, hvori han fremsætter dette, fremstiller den Mening, de skal bære frem, som saa lidet overvejjet, at ikke nogen skal være fristet til at lade sig bevæge deraf. Han siger nemlig: Det kan saaledes ikke anses for hensigtsmæssigt at straffe den Mand, der mishandler sin Hustru, med Fængsel; thi ved Mandens Fængsling straffes jo Hustruen, som skulde forsørges af ham. Men det ligger jo snublende nær at sige, at det gælder om enhver Fængselsstraf. Hvad enten Manden har banket sin Hustru eller han har stjaalet eller røvet eller begaaet en hvilken som helst anden Forseelse, vil Frihedsberøvelse for Manden være en økonomisk Straf for Konen, naar der er Formuefællesskab mellem Manden og Hustruen. Det er intet som helst Argument for det, han vil anføre. Præsident Roosevelt har der egentlig handlet som den Journalist, de forenede Staters Præsident kan være, naar han har Lyst til det.

Vil man tale om, hvad der er fremkommet fra Amerika, vil der være langt mere Grund til at lægge Mærke til noget, som jeg vil tillade mig at fremhæve. I Delaware har fra gammel Tid Legemsstraffen været bevaret, og Bestyreren for Newcastle Countys Arbejdshus, Hr. A. S. Meserve, har optaget en Statistik over dens Anvendelse og Virkning. Han paaviser, at Forbrydere, der blive piskede, netop komme igen som Forbrydere. De blive piskede, siger han, 1, 2, 3 Gange eller flere uden anden Virkning, end at de blive forhædede, sorgløse og ligegyldige for Straf. Bestyreren siger, at Kendsgerningerne vise,